No. 2938 Woensdag 6 April 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

De Curaçaose „Troonrede".

[illegible]erenmorgen had de plechtige ope[illegible]plaats van de nieuwe Staten met [illegible]nec eremoniëel van anders; de [illegible] statenzaal maakte een keurige [illegible] lelies [illegible] was groot en op de verschillende gereserveerde plaatsen zaten de burgerlijke en militaire autoriteiten met hunne echtgenoten.

Om 9 uur kwam Zijne Excellentie binnen, begeleid door een commissie bestaande uit de Heren Dr. Maal, Dr. Arends en De Jongh, vertegenwoordigende Curaçao, Aruba en Bonaire.

De Gouverneur sprak de volgende rede uit:

[illegible]de, gehouden bij de opening van het [illegible]tingsjaar 1938-1939 van de Staten in [illegible] Gebiedsdeel Curaçao.

Mijnheer de Voorzitter en heren leden van de Staten,

Ter voldoening aan het gestelde in artikel 79 der Curaçaose Staatsregeling, welk artikel voorschrijft dat de zitting der Staten jaarlijks op de eerste Dinsdag van de maand April te Willemstad op Curaçao door of namens de Gouverneur geopend moet worden, ben ik heden in Uw midden verschenen.

Het ogenblik dat we thans beleven is voor ons gebiedsdeel van bijzondere betekenis.

Op dit moment toch vangen de leden der Staten, die voor 2/3 deel door het [illegible], hun werkzaamheden als zodanig aan en treden zij in de plaats van de leden van de Koloniale Raad, die ingevolge een overgangsbepaling der Curaçaose Staatsregeling nog een jaar na haar inwerkingtreden zijn aangebleven.

Door het optreden der Staten wordt voor dit gebiedsdeel een nieuw bestuurstijdperk ingeluid. Moge het er een zijn van geluk en voorspoed!

Ik kwijt mij van een aangename taak door van deze plaats een woord van welgemeenden dank te richten tot den Voorzitter, den onder-Voorzitter en de Leden van de pas afgetreden Koloniale Raad voor alles wat zij in het belang van Curaçao, speciaal in het afgelopen zittingsjaar deden.

Ik dank hun tevens voor de aangename wijze, waarop zij met mij samenwerkten.

Die uitnemende samenwerking kwam in de eerste plaats ons gebiedsdeel ten goede en het is juist daarom, dat ik hoop en vertrouw in de toekomst op dezelfde wijze met de Staten te mogen samenwerken als ik in het verleden met de Koloniale Raad deed.

Het zij mij vergund U, mijnheer de Voorzitter, alsmede de Onder-Voorzitter en de overige leden der Staten mijne gelukwensen aan te bieden met Uwe verkiezing of benoeming tot lid der Staten van Curaçao.

Bij de eerste verkiezing van de leden der Staten, welke op 20 December 1937 plaats vond, verliep de stemming in de [illegible]st volmaakte orde.

Ondanks de ingewikkelde wijze, waarop de stemming plaats vond, werden slechts weinig ongeldige stemmen uitgebracht.

Binnenkort zal de Staten een voorstel bereiken, [illegible] hebbende het aantal kiesgerechtigden uit te breiden, de formaliteiten voor het bekomen van het bekwaamheidskieste vereenvoudigen en het lijstenstelsel in te voeren.

Evenals bij het huwelijk van Prinses Juliana en Prins Bernhard heeft de bevolking van dit gebiedsdeel bij de geboorte van Prinses Beatrix op ondubbelzinnige wijze blijk gegeven van hare grote liefde voor ons Vorstenhuis.

Verheugend is het, dat de verhouding tussen de naburige landen en Curaçao niets te wensen overlaat.

De staat van 's Lands financiën blijft gunstig.

De voorlopige uitkomsten van de dienst 1937 geven een vermoedelijk saldo van ruim *f* 350.000,—, terwijl de rekening met Nederland sluit met een tegoed voor Curaçao van *f* 2.066.000.—.

De gunstige economische ontwikkeling van de eilanden Curaçao en Aruba heeft zich in het afgelopen zittingsjaar in versneld tempo voortgezet, zij het ook, dat deze ontwikkeling nog steeds een eenzijdig karakter draagt.

De op deze eilanden gevestigde oliemaatschappijen vergrootten hun importen en gingen over tot zeer belangrijke uitbreidingen.

De statistieken van in- en uitvoer wijzen wederom hogere cijfers aan, welke meerendeels uit de voortgezette opbloei der oliebedrijven verklaard moet worden.

Ook het doorvoerverkeer bewoog zich [illegible] vertoont evenals een [illegible] lijn, merendeels te verklaren uit een gestaag toenemend tankverkeer.

Het aantal toeristenschepen daalde van 28 in 1936 tot 24 in 1937, echter met een vrijwel stabiel aantal passagiers van circa 12000.

Het verkeer met de zeilschepen liep een weinig achteruit.

De overige eilanden profiteerden in meerdere of mindere mate van de gunstige toestand op de eilanden Curaçao en Aruba.

Het onlangs ingestelde departement van Economische en Sociale Zaken zal mede tot taak hebben te bestuderen wat voor de minder begunstigde eilanden gedaan kan worden.

De sociale toestand van brede lagen der bevolking onderging weinig of geen verandering.

Het loon van enkele categorieën gouvernementsarbeiders werd ter compensatie van prijsstijging van goederen, welke in de eerste levensbehoeften voorzien, enigszins verhoogd.

Een regeling is in voorbereiding volgens welke vak-arbeiders in vaste dienst bij het Gouvernement kunnen worden aangenomen.

In een Gouvernemenstambachtslieden reglement zullen worden vastgelegd hun rechten en verplichtingen, hun aanstelling en ontslag, hun werktijden, verloven, lonen, beloningen en straffen, hun behandeling bij ziekte en ongevallen en de voorziening in hun levensonderhoud bij ouderdom.

Van werkloosheid is in ons gebiedsdeel geen sprake. Integendeel, verschillende arbeiders uit andere landen vinden hier een bestaan.

De toestand op de plantages bleef ongewijzigd, d.w.z. weinig bevredigend.

Zowel het Bestuur als de belanghebbenden zelf trachten hierin in onderlinge samenwerking verbetering te brengen.

Zo werden enige maanden geleden door de plantagehouders en de kleine planters met steun van het Gouvernement een landbouwvereniging en een melkcentrale gesticht, terwijl jongens tussen de leeftijd van 12 en 18 jaren in een paar werkkampen, waarvan er reeds een zijn heilzame arbeid aanving, o.m. tot goede landarbeiders zullen worden opgeleid.

Voorts maakte het Bestuur een aanvang met het stichten van z.g. woondorpen, welke ten doel hebben een stand van kleine, zelfstandige voor hun beroep geschikte landbouwers in het leven te roepen.

Gedurende 1937 vond afkondiging plaats van enige verordeningen op sociaal-economisch terrein, te weten: de verordening, houdende enkele bepalingen, betreffende ondernemingen, waarin een bedrijf wordt uitgeoefend; een besluit tot wijziging van het Besluit Internationaal Betalingsverkeer Curaçao 1934 en

een herziening der loodsdienstverordening.

Wat bij de Publicatieblad 1937 No. 54 en 55 afgekondigde verordening Ongevallen- en Ziekteregeling betreft, kan [illegible] medegedeeld, dat gestreefd [illegible] definitieve in-[illegible]

De gegevens welke nodig bleken voor premie-calculaties inzake ongevallenrisico zijn verzameld en aan enige maatschappijen in Nederland voorgelegd. Verwacht mag worden dat deze zaak in 1938 haar beslag krijgt.

De directeur van de Rijksdienst der Werkloosheidsverzekering en Arbeidsbemiddeling, die het vorige jaar op mijn verzoek in ons gebiedsdeel vertoefde om een studie te maken van hetgeen op sociaal gebied hier tot stand zou kunnen gebracht worden, bracht over die studie kort geleden een omvangrijk verslag uit, waarvan het Bestuur goed gebruik hoopt te maken.

Mijn oprechte dank betuig ik gaarne aan genoemde Directeur, den Heer Ir. Verwey voor zijn uitnemend werk en voor alles wat hij thans nog in het Moederland in het belang van ons gebiedsdeel tracht te bereiken.

Vier Curaçaose dames die in Heerlen tot vroedvrouw werden opgeleid, traden in het afgelopen zittingsjaar in dienst.

Hierdoor was het mogelijk een gediplomeerde vroedvrouw op Bonaire te plaatsen en de diensten der vroedvrouwen op Curaçao en Aruba te verbeteren.

Binnenkort zullen weer drie Curaçaose meisjes te Heerlen in opleiding genomen worden voor vroedvrouw.

In de leprozeninrichting zijn grote verbeteringen aangebracht, zowel in het belang der patienten als in het belang van het verplegend personeel.

Wat het onderwijs betreft zij vermeld, dat te San Nicolaas op Aruba een nieuwe openbare school voor G.L.O. in gebruik kwerd gesteld en nieuwe bijzondere R. K. Jongensscholen voor G.L.O.B. te Wishi en Salinja werden geopend.

Voorts werden de Julianaschool, zijnde een openbare school voor U.L.O. te Oranjestad op Aruba en de R. K. Meisjesschool voor U.L.O. te Pietermaai omgezet in scholen voor M.U.L.O., terwijl de bijzondere R. K. meisjesschool voor G.L.O.A. te Groot-Kwartier en te Santa Maria werden omgezet in scholen voor G.L.O.B.

In Augustus 1937 werd aan de in tijdelijke dienst zijnde ongehuwde onderwijzeressen eervol ontslag verleend

Ten aanzien der schoolvoeding werd een „Besluit" en een „Beschikking" genomen, waarvan de uitvoering is aangevangen.

Voor 1938 zullen ongeveer 882 leerlingen, welke tevoren door de medische dienst daarvoor aangewezen zijn, in de schoolvoeding worden opgenomen.

Gedurende het zo pas afgesloten zittingsjaar vermeerderde de K.L.M. het aantal wekelijkse vluchten naar La Guaira en Maracaibo en werd een wekelijkse verbinding met C[illegible]ro in het leven geroepen.

In 1937 landden op Curaçao 928 vliegtuigen tegen 608 in 1936. Te Aruba landden in 1937 986 vliegtuigen tegen 652 in 1936.

Het aantal aangekomen en vertrokken passagiers bedroeg te Curaçao 5655 in 1937 tegen 3379 in 1936 en te Aruba respectievelijk 4030 en 3320.

De heer Ir. Liefrinck, verbonden aan het Rijksbureau voor Drinkwatervoorziening te 's-Gravenhage, die het vraagstuk der drinkwatervoorziening op de eilanden Curaçao en Aruba bestudeerde, bracht over die studie een rapport uit, dat eind Februari van dit jaar te Curaçao aankwam en waarvan enige exemplaren de leden van de thans afgetreden Koloniale Raad werden toegezonden.

Het Bestuur brengt den heer Ir. Liefrinck dank voor de waardevolle adviezen en gegevens [illegible] in de Watervoorziening te doen aanbrengen en ene verlaging der thans geldende tarieven in overweging te nemen.

De belangrijkste verordeningen welke in het afgelopen Zittingsjaar tot stand kwamen, waren, behalve de reeds genoemde:

een verordening houdende pensioenregeling voor Curaçaose burgerlijke landsdienaren en hunne weduwen en wezen;

een verordening, houdende pensioenregeling voor onderwijzers bij het gesubsidieerde bijzonder onderwijs en hunne weduwen en wezen;

een verordening tot wijziging van de Inkomstenbelasting — verordening 1906 (P.B. 1932 No. 28) en

een verordenng tot wijzging van de artikelen 5, 21, 29, 148a, 270, 320a en 328a van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao.

In behandeling is nog het ontwerp Landsverordening tot reorganisatie van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op Curaçao.

Behalve de reeds genoemde pensioenverordening, die verschillende voordelen boven de oude regeling voor ambtenaren bevat, zijn ten behoeve van de ambtenaren in Curaçao de volgende regelingen tot stand gekomen:

een regeling betreffende de aanneming, indeling, opleiding en bevordering der administratieve ambtenaren en een regeling omtrent de beoordeling dier ambtenaren, terwijl voor schrijvers, die niet in het bezit van een MULO diploma zijn eenmaal per jaar de gelegenheid opengesteld wordt om een examen af te leggen, dat bij gunstig resultaat recht geeft op het volgen van een vakcursus voor klerk.

Ter voorziening in de behoefte aan geschikte woningen voor ambtenaren, worden aan hen uit 's Lands kas desgewenst voorschotten verleend tegen een rentevergoeding van 5% 's jaars, onder voorwaarde dat het voorschot terstond nadat het huis is afgebouwd, wordt afgelost met de op het huis te verkrijgen hypotheek.

Onder leiding van de dienst der Openbare Werken kwamen in het afgelopen zittingsjaar de volgende werken tot stand.

Op het eiland Curaçao:

een douanekantoor, een ambtswoning voor den Geneesheer-directeur van Rustoord, een verbetering van het Melaatsengesticht, de restauratie van de Raad- en van de Statenzaal, het laboratorium voor de Gouvernements-veearts, de verlenging en plaatselijke verbreding van de Penstraat, de betonnering van de Sebastopolstraat, de asphaltering der wegvakken Roosendaal — Santa Maria — Mahoema — vliegveld Hato — Julianadorp — Malpays — en Grote Berg — Kleine Berg.

Op het eiland Aruba:

het postkantoor te Oranjestad, de bouw van een O. L. school te San Nicolaas, een stadstorenuurwerk in [illegible] onverharde wegen te San Nicolaas.

Op St. Maarten:

een nieuw logeergebouw en

op Saba:

een nieuwe ontvangerswoning.

De volgende werken zijn voorgenomen voor het jaar 1938:

Op het eiland Curaçao:

de bouw van een nieuwe Hendrikschool, de bouw van een nieuwe Wilhelminaschool, de bouw van een telefooncentrale, een openbare markt op Rio Canario, uitbreiding Rustoord Groot-Kwartier, verbetering der vliegvelden, aanleg en asphaltering van de straten in het woningcomplex bij Steenrijk, asphaltering van de Concordiastraat, verbetering van de trottoirs in de Hoogstraat, verbetering van de weg naar Bullenbaai, verbetering van het wegdek Kleine Berg — landhuis Daniel. Voltooiing der nieuwe Koningin Emmabrug.

Op het eiland Aruba:

Markten te Oranjestad en St. Nicolaas. De bouw van 3 politiewoningen, de bouw van 6 kommiezenwoningen; brandweerinstallaties te Oranjestad en San Nicolaas. Verharden en asphalteren van een gedeelte weg naar de Noord en van een gedeelte van de weg Oranjestad naar Santa Cruz.

Op Bonaire:

Het verbeteren van het Ontvangerskantoor.

Op St. Maarten:

De bouw van 3 armenhuisjes.

Op St. Eustatius:

De bouw van een loods voor opslag van landbouwproducten aan de baai.

en **op Saba:**

Vernieuwing van het telefoonnet.

Mijnheer de Voorzitter, Mijne heren,

Ik open het zittingsjaar 1938—1939 met de bede, dat de Almachtige God onze gemeenschappelijke arbeid moge zegenen en dat ons gebiedsdeel gespaard moge blijven voor rampen en tegenspoed.

Na afloop hiervan werd op voorstel van den Heer Sprockel, voorzitter, een commissie benoemd tot onderzoek van de geloofsbrieven bestaande uit de Heren Bichon van IJsselmonde, Da Costa Gomez en Desertine.

Verder een commissie voor het reglement van orde bestaande uit de Heren Capriles, Da Costa Gomez en Rustige.

Tot slot werd de agenda van de volgende vergadering vastgesteld, welke zal bevatten het onderzoek naar de geloofsbrieven, vaststellen van het reglement van orde, de verkiezing van een griffier en de ingekomen stukken.

Hierna werd de eerste zitting gesloten.

De Geschiedenis van het Sociale Vraagstuk.

Er is enkele jaren geleden eens in dit blad door een inzender geschreven, dat op het gebied van Sociale wetgeving de eerst stap nog moest gezet worden.

Van bestuurzijde werd dit euvel geduid en gewezen op de Winkelsluitingswet, Zondagswet en de toenmaals aanhangige ziekte en ongevallen regeling.

We schrijven nu al weer ettelijke jaren later en zouden een ingezonden stukken schrijver, nog weer precies hetzelfde laten schrijven, zonder dat er enige noot van de redactie bijkwam.

Men zegt soms wel eens, dat Curaçao in dit of dat 50 jaren ten achter is: dat kan zijn voordeel hebben, doordat we profijt kunnen trekken van wat in de [illegible] le ja[illegible], Curaçao op dit gebied nog niet zo'n heel slecht figuur geslagen hebben.

Onlangs wees Mr. Marchant in „Ons Noorden" erop, hoe jammer het eigenlijk geweest is, dat van de zijde der Kath. Kerk de katholieke gedachte ten opzichte van het sociale vraagstuk, betrekkelijk zo laat van gezaghebbende zijde naar voren is gebracht.

Eerst op 15 Mei 1891 heeft Paus Leo XIII, door zijn historisch geworden encycliek Rerum Novarum, op de plicht der Katholieken gewezen zich het lot der arbeiders aan te trekken en de sociale actie krachtig aan te pakken.

Daarmee werd toen van de hoogste Kerkelijke zijde de partij gekozen van de eerste katholieke sociale voormannen, die tot dan toe vooral aan veel verguizing en miskenning bloot stonden en als een soort rode oproermakers werden uitgekreten.

Was deze encycliek 25 jaar eerder verschenen, wellicht hadden communisme en socialisme, vooral in kath. landen niet zulk een vruchtbare bodem gevonden, tot grote schade van het kath. geloofsleven.

Intussen blijkt reeds uit het gouden feest dat onlangs de Ned. Kath. Arbeidersbeweging vierde, dat daar door ver vooruitziende Kath. mannen van de daad, niet op deze encycliek is gewacht, om de kath. arbeiders uit de greep van het socialisme te houden.

Maar ook reeds ver voor 1888 was de sociale kwestie brandend in Europa.

In Frankrijk, zagen we in 1841 de eerste vorm van arbeidswetgeving in de vorm van een verbod van arbeid voor kinderen beneden de 8 jaar, terwijl voor kinderen van 12 tot 18 jaar de maximum duur der arbeid op 12 uren per dag werd gesteld.

In 1844 gewaagde Koning Leopold I van België in de troonrede van het kath. ministerie Malou voor de eerste maal in een officieel staatsstuk, dat het lot der armen-klasse een onderwerp van studie uit zou maken.

Toch duurde het nog tot 1849 alvorens de Belgische Regering een belangrijk crediet beschikbaar stelde voor de bouw van betere arbeiderswoningen te Ixelles.

Intussen begon het ook in Nederland te gisten. De Gids van 1846 bevatte een artikel van Mr. G. de Clercq, een liberaal politicus, die toen reeds waarschuwde tegen de onbelemmerde werking van het individualisme in de economische verhouding. Hij erkende de rechtvaardigheid van het verzet der opkomende socialistische beweging en trachtte in liberale kringen een sociaal réveil te verwezenlijken. Hij riep echter in eigen kring grote tegenstand op en stierf in 1857, miskend en gehoond.

In 1848 krijgen we de eerste arbeidersrevolutie's in Napels, Parijs, Pruisen en Oostenrijk. Op 18 Mei 1848 komt een vertegenwoordiging der Duitse arbeiders in Frankrijk bijeen. In Nederland is echter van een volksopstand geen sprake, ook omdat Koning Willem II heel handig het staatkundig conservatisme in één nacht over boord wierp en de zijde kiest van het politieke, toen democratische liberalisme.

[illegible] een rapport inzake de nadelen van de kinderarbeid. In 1855 verschijnt in de Economist een artikel: „Slavernij in Nederland" dat veel sensatie maakt. Wij hebben, zo zeide de schrijver, 2 jaar geleden officieel in de koloniën de slavernij afgeschaft maar hier in eigen land, onder onze eigen mensen bloeit de slavernij. Want de toestand van duizenden mannen, vrouwen en kinderen in onze fabrieken is geen zier beter dan die van slaven. En deze schildering was zeker in die dagen niet overdreven. Het lot van de grote massa in de fabrieken was onmenselijk hard en wreed.

Op 15 Febr. 1856 verweet Rochussen de liberalen, dat zij door hun leuze van „laissez-faire-laisser-passer" deze toestanden in de hand gewerkt hebben.

In 1860 tot 1870 verrijzen de woningbouwverenigingen uit de grond, teneinde te komen tot betere arbeiderswoningen.

In 1860 verschijnt Multatuli's aanklacht, dat de Javaan in Ned. Indië door het Gouvernement mishandeld en bestolen wordt.

Op 7 October schrijft Ir. de Vries-Robbé, ingenieur van het stoomwezen, aan den minister van Binnenlandse Zaken, dat onverwijld maatregelen dienen genomen te worden tegen de kinderarbeid in de fabrieken, wil men voorkomen, dat duizenden physiek en moreel ten gronde gaan.

In 1863 verschijnt het eerste Arbeidersorgaan: „De Werkman". Op 30 Sept. 1863 wordt een staatscommissie benoemd om een onderzoek in te stellen naar de toestand van de kinderen in de fabrieken.

In 1864 verschijnt het bekende werk van Mgr. v. Keppeler „Die Arbeiterfrage und das Christentum," het eerste belangrijke kath. geschrift, waarin de zijde wordt gekozen van de verdrukte arbeiders.

In 1866 wordt de Ned. typografenbond opgericht en in Zaandam de eerste arbeiders-coöperatie.

In hetzelfde jaar komt de eerste socialistische arbeiders internationale in Zurich bijeen en stelt daar de eis van de 8 urendag. In 1867 verschijnt het bekende werk van Karl Marx: „Das Kapital". De arbeidersbeweging neemt nu ook in Nederland toe en in 1870 worden hier de eerste loonsverhogingen afgedwongen.

Op 29 Mei 1871 verschijnt de eerste rode vlag in Parijs en in October wordt in Nederland het Alg. Ned. Werkliedenverbond gesticht. In hetzelfde jaar schrijft Dr. Kuyper een brochure, waarin hij de Kerk oproept om te helpen dat

de kleine man een beter levensbestaan krijgt.

In hetzelfde jaar treden verschillende geestelijken in het Zuiden op, tegen wat zij noemen, de beschamende toestanden met de kinderarbeid in de fabrieken. In 1872 beginnen de vervolgingen in Duitsland tegen de sociaal-democratie.

Op 27 Febr. 1873 dient de lib. minister v. Houten 'n wetsontwerp in tegen de kinderarbeid. Kort daarop trad het ministerie af. Het ontwerp bleef liggen tot 1889, toen het werd vervangen door de Arbeidswet. In Juli 1878 wordt te Amsterdam de eerste sociaal-democratische vereniging gevormd.

De Duitse Rijksdag neemt in Juli 1878 de door Bismarck voorgestelde anti-socialistenwet aan. Tegen stemmen de liberalen en de katholieken.

In 1879 verschijnt Dr. Kuyper's „Ons Program" waarin hij de beginselen van de ant. rev. ontvouwt en betoogt dat de sociale kwestie niet alleen geldt voor de armen. maar ook voor de dagloners, klerken en kleine bureaulisten.

De troonrede van Sept. 1880 gewaagd van maatregelen tegen de kinderarbeid.

In 1881 wordt de Sociaal Democratische Bond gesticht.

Op 17 Nov. 1887 verklaart de Keizer in de Duitse Rijksdag, waarin toen 100 katholieken gekozen waren, dat de Regering onverwijld krachtige sociale maatregelen zal ter hand nemen .

In 1884 publiceert Paus Leo XIII een encycliek waarin hij de kath. arbeiders waarschuwt niet deel te nemen aan verfoeilijke genootschappen, als' de rev. socialistische organisaties. Tegen deelname aan „eerzame verenigingen" heeft de Paus geen bezwaar.

In 1885 hebben we in Nederland de beruchte Oranjefusie en vervolging der socialisten.

In 1866 wordt de christelijke protestantse werkliedenvereniging opgericht en het orgaan Patrimonium gesticht.

In 1886 op 24 April verscheen het artikel van Domela Nieuwenhuis in „Recht voor Allen" getiteld: „De Koning komt." Op 10 Juni 1886 veroordeelt hem de Haagse Rechtbank deswege wegens majesteitschennis tot 1 jaar. Fel protest tegen deze zware straf van den christen staatsman Keuchenius. Eind Juli 1886 ontstaat het z.g. Palingoproer in Amsterdam, waarvan de schuld werd gegeven aan de socialisten.

Eindelijk worden ook de Ned. Kath wakker geschud.

Het jaar 1888 begint met grote stakingen, eerst in Almelo daarin in Drente onder de veenarbeiders, in Rotterdam onder de bootwerkers.

Dr. Ariëns kort te voren benoemd tot Kapelaan te Enschede ziet de Kath. arbeiders ten prooi aan de drank en aan het socialisme. Om ze voor het geloof te behouden begint hij de kath. arbeiders te organiseren. Tegelijk doet de kath. sigarenwinkelier W. Passtoors te Amsterdam hetzelfde en sticht daar op 4 Maart 1888 de Amsterdamse afd. van de Kath. Volksbond.

In 1890 heeft op het Int. Kath. Soc. Congres te Luik een scheuring plaats. De conservatieve richting — economisch-liberaal — blijft in de minderheid. In de meerderheid w.o. Mgr. Doutreloux, bisschop van Luik, Mgr. Korum, bisschop van Trier, en Graaf Albert de Mun, spreken zich uit voor een krachtige sociale politiek, om met behulp van de Staat, de droeve positie van de arbeiders te verbeteren.

De minderheid, der conservatieve katholieken, komt te Angers opnieuw bijeen en onder leiding van Mgr. Freppel en Charles Périn, hoogleraar te Leuven, roepen zij de katholieken op, tegen wat zij toen noemden, de katholieke socialisten.

Een jaar later verschijnt Rerum Novarum, waarin de z.g. school van Angers in het ongelijk werd gesteld.

men ziet het heeft lang geduurd — in ons land nog later dan de protestanten — alvorens de katholieken hun taak en hun plicht in de sociale kwestie begrepen.

Op Curaçao echter was men betrekkelijk er niet zo laat bij.

Terwijl in het Moederland het verenigingsleven nog in de windeselen lag, dorst de wakkere pater Ludovicus Jansen, voor wien onlangs het monument op Pietermaai is opgericht, het aan om in 1882 reeds met een St. Jozefsgezellen vereniging te beginnen. In 1900 werd ook een afdeling opgericht op Otrobanda, waaruit de Cooperatieve Vereniging en Nijverheid is ontstaan.

Door den Heer Pijpers werd later een Volksbond opgericht, waaraan juist op het moment, dat deze dreigde onder te gaan, in 1920 door de tegenwoordige Mgr. Verriet nieuw leven ingeblazen werd.

Dat zeker aanvankelijk het sociale werk hier zeer bemoeilijkt werd, daarvan vinden we een klacht in het in 1920 alhier uitgegeven gedenkboek.

En daar zien we genoemd, als een „zeer voorname oorzaak, die zorgeloosheid, die laisser-aller-geest, die ons „volk nog in heel zijn doen en laten ken„merkt. In zijn godsdienst en zedelijk„leven niet het minst...... Nu gaat 't „meest zóó: ge zet 't een of ander so„ciaal werk op touw: van den priester „moet het initiatief komen ; de drijf„kracht is de priester: op den priester „komt het leeuwenaandeel van het werk „neer: er is nog te weinig blijvend ideaal „en doorzettende aandrift in de leden."

Maar we geloven, dat daar thans reeds een verbetering in te bespeuren is. Moge dit zo zijn tot heil van ons Volk.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

We hebben ons voor vandaag op de eerste plaats bezig te houden met een zeer ernstige politieke kwestie en dat is de houding welke Kardinaal Innitzer en met hem het Oostenrijkse Episcopaat heeft ingenomen tegenover de Duitse annexatie, en het conflict wat daardoor zou zijn ontstaan met Rome.

We voelen in dergelijke voor ons Katholieken zeer belangrijke berichten steeds het grote gemis van een alleszins breed georienteerde pers en laten we er bij zeggen minstens neutrale pers. En we bedoelen hiermee niet zozeer de bladen die hier verschijnen als wel de persberichten, die ze ontvangen en publiceren. Alleen van de Boletin weten we welk persbureau de berichten verschaft; maar van de andere bladen weten we zelfs niet of een bericht uit Vaticaanstad uit katholieke of uit Nazibron komt.

Het enige wat we in dergelijke gevallen kunnen doen is ons oordeel opschorten en wachten op wat Paul de Waart des Zondagsavonds voor de K.R.O. over deze aangelegenheid te vertellen heeft.

Nu troffen wij het Zondagavond wel heel slecht daar de Phohi geweldig werd gestoord door een Amerikaans station, dat op eenzelfde golflengte staat. Maar we hebben toch onze idee over deze zaak kunnen vormen.

Onze lezers zijn bekend in hoofdzaken althans met het herderlijk schrijven van de Oostenrijkse bisschoppen, waarbij de Katholieken werden aangespoord om op 10 April te stemmen vóór de vereniging van Oostenrijk met Duitsland. De juiste inhoud van deze herderlijke brief is ons niet bekend: maar het schijnt wel dat deze met veel ophef en verdraaiing zelfs is uitgespeeld tegenover Duitse bisschoppen, deze heftige kampvechters tegen het Duitse Nationaal Socialisme; en daarbij schijnt in Duitsland ook door de Nazis de suggestie te zijn verbreid, dat de Oostenrijkse bisschoppen deze raad zeker niet zouden gegeven hebben zonder eerst Rome te horen. Dus zelfs de Paus werd tegen de Duitse geestelijkheid uitgespeeld.

Daarop heeft Kardinaal Innitzer zelf een dementi laten horen, in een brief van 31 Maart aan de perschef Buerckel. Het officieuze Duitse nieuwsagentschap heeft aan dit schrijven van Innitzer publiciteit gegeven en doet daarin uitkomen of het Franse Havasbureau de schuld van de verdraaiing heeft ! ! !

Volgens het telegram in de Beurs zou dan de verklaring van Innitzer aldus luiden; Ik voel mij gedwongen eenige verklaringen af te leggen naar aanleiding van het verslag dat de Havas correspondent te Berlijn over de proclamatie van de Oostenrijksche bisschoppen op 28 Maart heeft gegeven. De Havas correspondent schreef namelijk: „Het is noodzakelijk dat men deze proclamatie in verband brengt met het bezoek dat de Pauselijke nuntius eenige dagen geleden aan Berlijn heeft gebracht."

De proclamatie van de Oostenrijksche bisschoppen nu staat in geen enkel verband met het bezoek van den Pauselijken Nuntius, maar was het spontane gevolg van het historische oogenblik der hereeniging van de twee Duitsche rijken.

Verder acht ik het mijn plicht de bewering van den Havas correspondent, dat de proclamatie werd uitgevaardigd, om de heerschende spanningen eenigszins te doen verminderen, te bestrijden. Ik moet er op aandringen dat men de proclamatie, en de geheele houding van de geestelijkheid, beschouwt als een uiting waartoe ons Duitsche bloed ons noopte.

In deze historische dagen stel ik er prijs op U te verzekeren dat het mijn diepste wensch is dat de bisschoppelijke verklaring het keerpunt moge beteekenen in de godsdienstige en cultureele geschiedenis van ons volk en een periode moge inluiden van groote geestelijke vrede en verzoening tusschen staat, kerk en partij. Ik hoop dat mijn brief er in mag slagen om de poging, om aan de verklaring een verkeerden en valschen uitleg te geven, in de kiem te smoren.

Aldus de woorden van den Kardinaal volgens een „officieus Duits persbureau" en dus dienen we dit te nemen met een korreltje zout.

De houding van het Vaticaan tegenover Kardinaal Innitzer is in de bladen wel wat al te sensationeel weergegeven, en mogen we Paul de Waart geloven, zelfs geheel verkeerd.

Het meest juist in de berichtgeving, zoals gewoonlijk was de Pers van de Boletin Commercial, die schreef dat de Osservatore Romano ontkende dat de H. Stoel het Oostenrijks episcopaat gemachtigd had een verklaring af te leggen van politiek karakter nl. om aan de katholieken te vragen te stemmen vóór de vereniging van Oostenrijk met Duitsland.

Volgens de K.R.O. van Zondagavond luidde de verklaring in de Osservatore, dat de H. Stoel geen kennis droeg van de verklaring van de Oostenrijkse bisschoppen en nog van te voren noch achteraf deze verklaring heeft goedgekeurd. Daarbij werd door de Radio Vaticana een uitzending gegeven over het politiek katholicisme, waarin de bisschoppen van Oostenrijk niet worden genoemd, maar waarin o.i. niet onduidelijk op hen werd gezinspeeld, waar gesproken werd van een vals politiek katholicisme, waarbij de leiders de wolf in schaapskleren niet meer erkennen.

De berichten dus uit Vaticaanstad 2 April in de Cur. Volkskrant en Vaticaanstad 1 April uit de Beurs, zijn dus zeker erg overdreven sensationeel gesteld en bovendien niet juist.

In de Beurs van Maandag vinden we nog een bericht uit Wenen, wat we om zijn merkwaardigheid nog willen weergeven, zonder vooralsnog er enige waarde aan te willen toekennen. Het luidt:

Ondertusschen beweert men, dat Kardinaal Pacelli het geenszins met deze redevoering eens zou zijn geweest en dat hij niet geweten heeft, dat iets dergelijks voor de radio zou worden uitgesproken. Ware dit het geval dan zou hij hiertoe nooit zijn toestemming hebben gegeven.

De Duitse en Italiaanse pers, zo vol als ze waren over de brief van de Oostenrijkse bisschoppen, zwijgen over de houding van het Vaticaan thans in alle talen. Over het politiek Katholicisme wat de Oostenrijkse bisschoppen dreven, konden ze niet uitgeprezen komen, hoezeer ze immer daartegen geschreeuwd hebben. Maar zullen ze blijven zwijgen?

Tsjecho Slowakije voelt nog steeds de bedrangenis van de nu groot-Duitse buur, en zelfs ook Hongarije. Maar hier heeft Horthy eens even gesproken en gedreigd dat wanneer de Nazis niet van het leger afblijven, hij er niet voor zal terugschrikken om met hen even bloedig afte rekenen als hij in 1919 tegenover de benden van Bela Kun gedaan heeft.

Omtrent de olieaffaire blijkt thans daar de bekende troebel-water-visser Rickett, die indertijd in Mexico bij de inval van de Italianen in Abbessynië nog al naam maakte, ook aan het werk te zijn en pogingen te doen om transacties af te sluiten. Het schijnt verders dat er nog steeds onderhandelingen gaande zijn met Engeland en de Ver. Staten over de olie-eigendommen die nu misschien niet met geld maar met olieleveranties zullen worden vergoed.

In Spanje blijven de Nationalisten aan het voorttrekken en steeds dieper wordt de wig tussen Valencia en Barcelona. In deze laatste stad zou de toestand zeer ernstig zijn en de ellende zo groot, dat het misschien nog wel eens tot erge onlusten komen kan.

BONAIRIAANSE KRABBELS

DE SCHOOLVOEDING.

Wij durven het aan reeds thans dit zeer tere onderwerp aan een bespreking te onderwerpen. Natuurlijk bepalen wij ons hierbij tot Bonaire alleen — hoe het gaat op Curaçao en Aruba weten wij niet en bovendien moet men daar zijn eigen boontjes maar doppen. Dat het ook te Curaçao niet alles koek en ei is, bewijzen de couranten wel.

De schoolvoeding is een goede maatregel. Vooral op Bonaire was het hard nodig, dat ingegrepen werd. Daarom is het te betreuren, dat men eerst op 1 Maart hiermede kon aanvangen. De angst dat te veel besteed zal worden zou haast doen vermoeden, dat men expres 2 maanden gewacht heeft, teneinde aldus weer een paar dubbeltjes te besparen ten koste van de arme dommels van kinderen die voor bijvoeding in aanmerking komen.

Wanneer men het P. B., waarbij de schoolvoeding is geregeld beziet, kan men niet aan de indruk ontkomen, dat men met deze voeding is aangevangen om schoolkinderen voedsel te geven, doch ook om papierfabrikanten en ambtenaren werk te verschaffen. Geweldig! wat komt daar al zo bij kijken. Wat een formulieren zijn er nodig om een kind bijvoeding te geven. Het is een prijzenswaardig streven van het Gouvernement de gelden die voor de schoolvoeding bestemd zijn, zonder enige korting aan de kinderen ten goede te doen komen, doch dat Gouvernement zelve maakt vele kosten t.w. papier en nog eens papier voor formulieren, voorschriften ,enz. Voor het nazien, verwerken van de gegevens en het opbergen van al deze paperassen moet een behoorlijke hoeveelheid arbeid worden verzet en arbeid kost geld. Tenzij al deze gegevens in een duister laatje worden opgeborgen om nooit weer te worden ingezien, hetgeen met zo vele rapporten geschiedt. En was het nu heus wel nodig, dat er een Besluit „In Naam der Koningin" moest worden genomen? Had dat nu heus niet eenvoudiger gekunt? Kom, kom, wat heeft men dat weer zwaarwichtig aangepakt. En wat een vertrouwen heeft het Gouvernement in het onderwijzend personeel! Het toezicht berust volgens artikel 16 van het P.B. (er zijn 21 artikelen) bij den Inspecteur van het Onderwijs, den Directeur van O.G., de Gouvernements Geneeskundigen en bovendien bij de Raad van Politie van Bonaire. Elke school moet daartoe gedurende de schoolvoeding ten minste twee maal per jaar bezocht worden. Wat denkt men te Curaçao toch eigenlijk wel van de onderwijzers en onderwijzeressen? Dat zij meer water in de melk zullen doen en zodoende een paar blikjes melk zullen uitsparen? Heeft men nu werkelijk zo weinig vertrouwen?? En wat verwacht men van de controle die 2 maal per jaar moet plaats vinden? Wij zien die Raad van Politie van ons de scholen al binnenstappen (dus 6 of 8 maal per jaar, want er zijn hier 3 en binnenkort 4 scholen) en controleren of het vet-percentage van de melk voldoende is en of de broodjes goed besmeerd zijn. En ze zullen een broodje eten en zich daarna wegen en meten teneinde te zien of zij dank zij de voorgeschreven aantal vitamine vooruit gegaan zijn. Indien wij lid van de Raad van Politie zouden zijn, zouden wij ons schamen een school binnen te stappen en te zeggen, dat men komt controleren. Het is meer dan erg.

En wanneer men nu de zaak eens goed bekijkt, hoort dan die voeding wel op school thuis? Wordt het onderwijzend personeel niet met een taak belast die niet zijn taak is, doch die van het Gouvernement? Wij menen die laatste vraag met een volmondig ja te moeten beantwoorden.

Vroeger beschouwde het Gouvernement de schoolvoeding als een Gouvernementstaak en Gezaghebber Schotborg en zijn echtgenote hebben zich toen persoonlijk ingespannen teneinde de schoolvoeding te doen slagen. Zij wisten gezamenlijk een succes daarvan te maken. Gezaghebber Schotborgh voelde iets voor „zijn volk", want zo beschouwde hij de Bonairianen. Nu mag het zo niet, nu moet het onderwijzend personeel het werk zelf verrichten, want er is geen geld uitgetrokken om het werk te **doen** verrichten door een vrouw, die daaraan b.v. 75 centen per dag zou kunnen verdienen. De Fraters en Zusters van Playa hadden de melkvoorziening uitbesteed en iedere dag kwam die melk keurig verzorgd en warm bij de scholen op tijd aan. Mocht niet meer blijkbaar, want ze doen het nu zelf.

Gij vraagt natuurlijk, lieve lezer, welke verschrikkelijke bezwaren wij wel hebben tegen dit systeem. Het zijn de volgende:

1. Het open maken van de blikjes melk kost veel tijd. Die tijd gaat óf van de schooltijd af en dat MAG niet of het gaat van de lunchtijd af van het onderwijzend personeel en dat MAG WEL.
   Het een zowel als het andere is echter verwerpelijk.
   indien een onderwijzer niet in zijn klas aanwezig is gedurende de daarvoor vastgestelde tijd, krijgt hij een zeer zware straf en nu wordt hiervan niets gezegd?
   Het onderwijzend personeel heeft 1 uur vrij om te lunchen en even te rusten. Is het nu niet te erg, dat van dat ene uur een groot deel wordt afgenomen ten bate van de schoolvoeding? Want men moet er persoonlijk op toezien, dat de voedingbliging naar binnen wordt gewerkt. (artikel 15 van het P.B.)
   Heeft men te Curaçao wel bedacht wat dat betekent?

2. Het is opvoedkundig absoluut onjuist aan een gedeelte van de kinderen bijvoeding te geven en de andere kinderen met lege handen daarbij aanwezig te doen zijn. Indien de schoolvoeding door het Gouvernement zou worden gegeven, zouden de aangewezen kinderen in het gelid onder geleide van 1 onderwijzer (nu zijn er 6 nodig) naar de daarvoor bestemde plaats kunnen gaan en daar zouden zij zonder potkijkers op het gemak hun broodje en aanverwante artikelen kunnen nuttigen. Nu staan ze omgeven door kinderen, die net zo arm zijn als zij, wier moeders misschien een beetje zorgzamer zijn en die niets of een stukje droog brood met water moeten verwerken.
   Hoe zoudt Gij dat vinden heren van de controle-commissie, indien Gij niets kreeg en Uw buurman, die er net zo slecht aan toe was als Gij, zou vertroeteld worden?
   Wel, wij persoonlijk, zouden gaan overhellen naar het communisme.

3. Door het geven van de bijvoeding op school, zoals onder 2 geschetst, gaan er natuurlijk kinderen thuis klagen. En het resultaat van dat klagen is, dat de moeders naar school komen of aan de onderwijzer of onderwijzeres schrijven: wanneer mijn kind niets krijgt dan komt-ie niet meer op school. Wij hoorden dat dit reeds gebeurd is.
   Dat zal toch ook niet de bedoeling van de regeling zijn?

Gij vraagt natuurlijk hoe het wel moet. O.i. moet de voeding in handen blijven van het Gouvernement of men moet het uitbesteden. In dat geval kan men en moet men natuurlijk wel controleren. De voeding moet echter in geen geval op school geschieden. Het is funest voor de kinderen en het personeel.

DE BETONNEN WEG IN KRALENDIJK.

Ja, dat is ons stokpaardje. Toen de „Baralt" van de Bovenwinden kwam, hoorden wij tot onze grote verbazing, dat men op St. Maarten bezig is de straat te voorzien van...... een betonnen wegdek. Wij hebben werkelijk onze oren uitgewreven en wij vroegen terstond of er auto's waren op dat eiland. Het blijkt, dat er heel wat van die dingen rondrijden daar en dat men soms wel dronken chauffeurs in die auto's ziet. Hoe die m ensen daar dronken kunnen worden, begrijpen we niet, want er wordt blijkens de begroting bijna geen drank ingevoerd. Of zouden ze op St. Maarten smokkelen??? Foei, om zo het Gouvernement voor den gek te houden. Maar wij vragen dan maar weer: indien daar een betonnen weg van de autobelasting die niet betaald wordt af kan en de chauffeurs zijn soms ook wel eens dronken, waarom int men daar de autobelasting niet om de betonnen straat te betalen? Het lijkt wel een puzzle.

En wanneer krijgen wij nu een betonnen weg?? Want wij betalen wel autobelasting, zelfs meer dan vroeger, en wij betalen voor vol accijns, nog wel zonder dronken te worden.

Asjeblieft heren van het Bestuur, denkt eens aan ons. Wij zetten wel niet zulke grote monden op als die Bovenwinders, doch wij hebben toch ook wel graag, dat wij zo nu en dan eens onze zin krijgen. Daar op de Bovenwinden krijgt men alles. Men verwendt de kinderen daar teveel ten koste van het dochtertje, dat Bonaire heet.

QUOS EGO !

NEDERLAND.

DS. LINGBEEK OVER HET ROOMSE GEVAAR.

Een merkwaardig woord van minister de Wilde.

Onlangs hebben we melding gemaakt van de wijze waarop Ds. Kersten door het z.g. Roomse spook gekweld wordt.

Zijn collega Ds. Lingbeek, collega zowel als predikant en als partijleider, die voor de Herv. Ger. Staatspartij een rede hield, bleek ook nog steeds aan hetzelfde euvel te lijden. Hij herinnerde aan het woord van Groen, dat de oude tempel, door de Gereformeerde vaderen, na de val van het Roomse babylon bij de Hervorming gesticht, in puin lag.

En dan vervolgt hij:

Na Groen waren het Kuyper en Lohman, die naar hun wijze en inzichten een nieuwe tempel gebouwd hebben. Zij hadden hulp nodig. Maar waar vonden zij die hulp? Het oog werd geslagen op de Roomsen. Men wilde een verbond sluiten, en samen opkomen voor beider wensen in een neutrale godsdienstloze staat. Zij wilden hun mensen aan het bewind brengen. Dit plan is geslaagd onder de leuze van Christelijke politiek.

Ziedaar, aldus ds. Lingbeek, de nieuwe tempel. Een grote schare staat juichend en jubbelend erbij, maar er zijn er ook, die wenen. Wie juichen er bij de nieuwe tempel? In de eerste plaats degenen, die Rome hun hand hebben gegeven. Minister De Wilde zeide eens: „wij ant. rev. zijn de minderheid in de rechtse coalitie, maar hebben toch de leiding. Ook over de Roomsen." Zo is het. Zij hebben ministers, commissarissen der Koningin, burgemeesters en andere voordelen.

Maar de Roomsen. Zij hebben ook de voordelen, zij het op andere wijze. Zij hebben het geld uit de staatskas. Overal in het land zijn scholen ontstaan met monniken en nonnen. Indië is geheel met Roomse scholen en zendelingen overdekt. Wat in Nederland gebeurd is, is in geen enkel land geschied. Een toestand als hier is zelfs niet in een Rooms land te vinden. Van knechten zijn zij heren geworden in het oude geuzenland.

Aldus Ds. Lingbeek.

Politiek mogen dan de ant. revolutionnairen de baas zijn, de Roomsen hebben volgens den heer Lingbeek het geld.

Het is alleen jammer, dat de fiscus bij de belasting op de goederen in de dode hand, die Roomse millioenen niet heeft kunnen vinden.

Maar dat zal wel aan de Roomse sluwheid gelegen hebben.

DANKBETUIGING.

Langs deze weg betuig ik mijn hartgrondige dank aan Dr. Hugenholtsz, Dr. Aars en Dr. v.d. Sar voor de goedgeslaagde operatie aan mijn dochter,

Brigilda Frederika

en ook aan de Eerw. Zusters van het Sint Elizabeth Gasthuis mijn dank voor hun moederlijke zorg gedurende haar verblijf aldaar.

Curaçao April '30.
LOUIS A. FREDERIKA

CURACAO.

WORDT ER VEEL GESPAARD OP CURAÇAO?

Wie antwoord op bovenstaande vraag wil hebben, kan natuurlijk de jaarverslagen der banken nazien.

Zien we nu b.v. het verslag over 1937 van de koloniale Postspaarbank, dan lezen we daar: Het saldo te goed aan de inleggers steeg en bedroeg op 31 Dec. 1937 *f* 1.191.398,45. Voorwaar voor een respectabele som is er gespaard.

Het aantal inleggers is nu 8216.

Ook het aantal der spaarders is dus aanmerkelijk.

We zien dus hier, dat de bloeitijd, die Curaçao nu kent, wel een aanleiding is tot sparen, het verdiende kapitaal vloeit niet meteen weg, er komt een reserve. Er wordt iets weggelegd voor mindere tijden, voor ongeval, ziekte of oude dag.

Doch het is nu maar de kwestie, wie legden dat geld terzijde? Zijn het Hollanders, die denken aan een mooie toekomst in het ver verschiet, een aardig villatje ergens aan de buitenkant der stad, terwijl men de kinderen een goede opvoeding kon geven, of zijn het ook „de kleine luiden", zoals dat heet van hier, die het over zich konden verkrijgen, om van het geld wat over is iets naar de spaarbank te brengen?

Daarop geeft dit jaarverslag geen antwoord en geen enkele bank zal ons kunnen vertellen: zoveel Curaçaos kapitaal en zoveel Hollands kapitaal werd bij ons op de spaarbank gezet. Men zegt, (nan ta bisa), dat de Curaçaoenaars betrekkelijk weinig sparen. Er is moeilijk een goede kijk op de juiste situatie te krijgen. We hopen, dat dat gerucht niet waar is, dat men allen in ziet, dat sparen niet alleen aangenaam is in de toekomst, doch dat niet-sparen, hier op Curaçao in deze tijd en onder deze omstandigheden, bijna onverantwoordelijk is. Heel scherp zegt dan ook Pius XI in zijn Encykliek „Quadragesimo Anno" dat hij zal sparen, die **verstandig** is. Laten we hopen, dat velen hier verstandig zijn. Ook de mensen, die niet veel plakken rijk zijn.

Muziek uitv. a.s. Zondag n.m. 7.30 uur Brion-plein Muziekkorps Santa Cecilia.

1. Wilhelmus
2. Semper Fideles (mars)
3. Fant: Sur La Traviata (No. 2) (Verdi)
4. Caroline Moon (wals) (Davis Burke)
5. Agua de Azucar (Danza)

PAUZE.

6. An Evening in Toledo (Serenade) M. Schmeling.
7. Mosaique sur Martha (No. 2) (Flotow)
8. Telefunken (potp:) (C. Morena).

KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID CURAÇAO.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend met het verzoek hen in relatie te brengen met im- of exporteurs op Curaçao.

1. Hyman's Foto- en Kino-Groothandel N.V. — Muzenstraat 37 — Den Haag wenst in relatie te treden met importeurs van fotoartikelen.

2. Herbert Giebel — Rathausstrasze 5 — Hamburg 1 — exporteur van patent-medicijnen, chemicaliën, schoonheidsmiddelen enz. zoekt een vertegenwoordiger.

3. Baker Ice Machine Co, Inc. Omaha, Nebraska, U.S.A., zoekt in relatie met een firma voor de afzet van hare verschillende soorten koelmachines.

4. Delgado Hermanos — Apartado No. 28 — Cuenca — Ecuador, wenst in relatie te treden met importeurs van „Panama" hoeden.

5. Miller, Gibb & Co Ltd., 19 Hackins Hey, Liverpool biedt zich aan als inkoopagent voor Grooa Britagne en het vaste land van Europa.

6. K. Wakamori & Co — Kitakyutaro — Machi 1-Chome Higashi — Osaka — Japan, wenst in relatie te treden met importeurs van klamboes (muskietennetten).

7. J. G. Homeyer — P.O. Box 53 — Nagoya — Japan, wenst in relatie te treden met importeurs van aardewerk, speelgoed, schrijfbehoeften, toiletartikelen, borstels, knopen, alle soorten van celluloid artikelen, metaalwaren enz.

Belanghebbenden worden verzocht zich rechtstreeks met bovengenoemde firma's in verbinding te stellen. Verdere inlichtingen zullen desgewenst door den Secretaris der Kamer worden verstrekt.

De Kamer van Koophandel en Nijverheid.

KOLONIALE POSTSPAARBANK.

VERSLAG OVER 1937.

Ter voorziening in de vacature, ontstaan door de periodieke aftreding van den Heer J. M. J. Ellis, werd de Heer J. H. Sprockel bij Gouvernements beschikking van de 16de Maart 1937 No. 486 benoemd tot lid van de Raad van Toezicht.

Gedurende het jaar 1937 is wederom een druk gebruik van de Bank gemaakt.

Door toenemende verbetering in de economische toestand is ongeveer *f* 30.000,— meer ingelegd dan in 1936, terwijl de terugbetalingen ongeveer *f* 16.000,— minder hebben bedragen dan in het vorige jaar.

Het aantal inlagen en terugbetalingen bedroeg in 1937 respectievelijk 1182 en 120 meer dan in 1936.

De overschrijvingen van de Koloniale Postspaarbank op de Rijkspostspaarbank en omgekeerd bedroegen in 1937 onderscheidenlijk *f* 129.978,84 en *f* 40.531,62 tegen respectievelijk *f* 71.056,17 en *f* 38.151,55 in 1936.

Het financieel resultaat van de Bank over het verslagjaar was gunstig. De beurswaarde van de Effecten op 31 December 1937 bedroeg *f* 27.217,35 meer dan het bedrag waarvoor zij te boek stonden. Hierdoor bedroeg de winst over 1937 in totaal *f* 39.245,76, terwijl voorts het saldo der rekening „Reserve fraude St. Eustatius" op de Verlies- en Winstrekening werd overgeschreven, waardoor het totaal steeg tot *f* 40.064,54.

In een vergadering van de Raad van Toezicht werd besloten 1/5 gedeelte van de over elk jaar ontvangen rente van de uitstaande hypotheken te reserveren voor eventuele verliezen. In verband hiermede werd een nieuwe rekening „Reserve hypothecaire vorderingen" geopend en daarop een bedrag van *f* 513,28, zijnde 1/5 gedeelte van de over 1936 en 1937 ontvangen rente, geboekt.

Verder werd het Reservefonds verhoogd met *f* 25.000,— en het overschot van de Winst gereserveerd voor Waardewijziging van Effecten.

INLAGEN.

Het aantal inlagen bedroeg in 1937 7062 tegen 5880 in 1936. In totaal is ingelegd *f* 629.495,69 tegen *f* 599.944,46 in 1936.

TERUGBETALINGEN.

In 1937 is in totaal terugbetaald *f* 492.747,97 tegen *f* 508.864,18 in 1936, terwijl het aantal terugbetalingen in de jaren 1937 en 1936 respectievelijk 3055 en 2935 bedroeg.

BOEKJES.

Het aantal nieuw uitgegeven boekjes bedroeg in 1937 905 tegen 617 in 1936.

Wegens algehele terugbetaling of overschrijving op de Rijkspostspaarbank werden 439 boekjes ingetrokken tegen 422 in 1936.

BELEGGINGEN.

Het aantal inleggers vermeerderde met 466 en bedroeg op 31 December 1937 in totaal 8216.

Het saldo tegoed van de inleggers steeg en bedroeg op 31 December 1937 *f* 1.191.398,45 (met inbegrip van *f* 0,29 rente te min bijgeschreven over 1936).

Het tegoed der verschillende kantoren is verdeeld als volgt:

	inleggers	
Curaçao:		
kant. Willemst.	3842	*f* 907.437,32
kant. 2e distr.	258	858,39
kant. 3e distr.	259	7.271,45
Aruba:		
kant. Oranjest.	1046	84.544,84½
kant. St. Nic.	137	18.902,96
Bonaire:		
kant. Kralend.	1283	72.299,49
kant. Rincon	101	2.751,86
St. Maarten N.G.:		
kant. Philipsburg	650	67.777,63½
St. Eustatius:		
kant. Oranjest.	191	11.731,36
Saba:		
kant. Bottom	276	12.501,36½
kant. Windwards.	173	5.321,77½

PETRUS CLAVER VAN CARTHAGENA 1585 — 1664.

Carthagena is niet ver, nu komen er de toeristenboten vandaan, boten vol van, dat wat heet comfort. Er is een andere tijd geweest, toen boten vol slaven naar dat zelfde Carthagena gingen. Boten vol slaven, 800 en meer in een boot op elkaar. We schrikken, als we het sterftecijfer lezen. God had medelijden met die mensen. Bij het binnen lopen van zo'n boot, stond er een man op de kade. Een man in het zwart met een bleek, bijna melancholiek gelaat, een scherpe neus, grote ogen, een brede mond. Hij had twee tassen bij zich. Een met de benodigheden voor het toedienen der sacramenten, een andere, het natuurlijke verwaarloosde hij niet, vol met geneesmiddelen, zalf, olie en zoetigheid. Die vreemde man daar op de kade, die man, wien het werkelijk gelukte aan boord te komen, was een priester, een pater Jezuit. Vóór de voltooiing van zijn theologische studiën, was hij al naar Amerika gekomen, studeerde in Bogota, hoofdstad van Columbië. Aan zijn geloften heeft hij deze gelofte toegevoegd:

„Verlangend de dagen, die God me schenken zal, goed te gebruiken, beloof ik U en zweer ik U, mijn God, mij te zullen wijden aan de dienst onder de slaven. Ik zal geen enkele poging, die maar mogelijk is, nalaten, om hun morele en lichamelijke toestand te helpen verbeteren."

Hoe kwam die bleke man tot dat heldhaftige voornemen. Door Gods genade, door een liefde tot de zielen, hem ingegeven door de H. Alphonsus Rodriguez, die hij jaren geleden in Spanje als portier van het klooster waar hij leefde, gekend had. Als jonge man, philosophie studerend, had hij weinig te maken met den portier, doch er was een vriendschapsband tussen beiden ontstaan. Zijn oversten hadden zelfs goed gevonden, dat zij samen, die twee toekomstige heiligen, iedere dag een kwartiertje bij elkaar kwamen praten. Zij hebben in die ogenblikken niet slechts bepraat, wie er vandaag aan de deur geweest was, wat die leraar voor bui had, doch dat die Petrus Claver, de kracht vond om zulk een gelofte te doen en ze schitterend uit te voeren, dat dankte hij aan de gesprekken bij die portier, die een heilige was.

Petrus Claver ging de boten op, ging helpen verplegen, genas. Hij lette niet op de lucht die er heerste, daar in het ruim, waar zoveel mensen opeen gepakt zaten. „De herinnering aan wat ik dan bij de aankomst van zo'n boot zag, maakt me nu nog ziek" zei een pater, die ook met dat werk belast was. Petrus Claver had de taal van Angola geleerd, om zich verstaanbaar te maken. Doch één taal was absoluut onvoldoende, op één boot waren soms negers van 30 tot 40 verschillende nationaliteiten, de mensen verstonden elkaar onderling niet. Hij had wel 8 tot 9 tolken tot zijn beschikking. Dat kwam het klooster nog al op kosten te staan, doch van hoger hand werd uitdrukkelijk geeist, dat men nooit die tolken aan hem zou onttrekken. In 1642 had hij 18 tolken, waarvan er een zelfs twaalf talen kende.

Petrus Claver had naast zich een zekere pater Sandoval, die evenals reeds vroeger den Dominicaan de las Casas in verschillende geschriften opkwam tegen de slavernij. Hij zegt, dat men wel zegt: het is een oorlogsrecht, overwonnen volkeren mag men zo behandelen. Weer anderen praten het goed, daar men toch het recht heeft de negers, als ze iets hebben uitgehaald een straf op te leggen. Het is alles uitvlucht om aan goedkope werkkrachten te komen.

Sandoval wijst er op dat men het gevoelige karakter miskent, ze lijden er verschrikkelijk onder, niet alleen als men hen slaat, doch ook als ze uitgescholden worden. Het is ook niet waar, dat ze dom zijn, natuurlijk is het begrijpelijk, dat mensen, die zo behandeld worden, afstompen, niet gemakkelijk kunnen denken over geestelijke dingen. Petrus Claver had dan ook een heel eenvouidg systeem uitgedacht, om de slaven kort en duidelijk de openbaring uiteen te zetten. Allerlei middeltjes, om te onthouden,dat er een God is en drie personen etc., ieder lid van de vinger betekende iets. Men moet daar niet om lachen, want men moet niet vergeten, dat Petrus Claver niet veel tijd gelaten werd om hun iets te leren. Immers de boten moesten weer verder, de slaven werden overgedaan aan plantageheren in de binnenlanden; alleen een enkele in het ziekenhuis bleef langer. Sommigen waren wel gedoopt in Guinea, doch dat gebeurde daar dikwijls niet eens volgens de vorm, en zij die gedoopt werden, hadden dikwijls niet goed begrepen wat er met hen gebeuren ging. Sommigen hadden gedacht dat ze vanwege de hitte voor de frisheid met water besproeid werden!

Petrus Claver was toch ook streng voor hen. Dobbelen duldde hij niet, tamboerpartijen sloeg hij uit elkaar...... Men noemt geweldige getallen van hen, die door Petrus Claver geholpen werden. Doch dit valt moeilijk te berekenen, geestelijke weldaden laten zich ook moeilijk in statistieken en getallen aflezen. Bovendien reeds in die tijd werden er al veel mensen uit Africa clandestien binnen gesmokkeld. Matrozen, die daar een bijverdienste van maakten. Wat een toestand! Doch Petrus Claver zocht hen op, als hij wist dat ze binnen gebracht waren en trachtte ook tot hen door te dringen.

Carthagena was Petrus Claver eigenlijk een veel te klein arbeidsveld, hij had graag al de havens, hier langs de kust afgegaan. Doch dat ging moeilijk. Hij werd gesteund door zijn overheid. Er zijn gelukkig ook enkele wetten ter bescherming van de Spaanse Koning losgekomen. Heel wat mensen hielpen hem ook in zijn werk. Vele dames in Carthagena gaven hem van alles en nog wat voor zijn slaven. Had hij door zijn optreden niet een nndere geest gebracht, zijn bemiddelingspogingen voor vrijlating, voor strafvermindering, zijn hulp om goede huwelijken te krijgen, zouden geen succes gehad hebben. Niet voor niets had hij een congregatie voor koopmannen opgericht, waarvoor hij iedere Zondag een conferentie hield. Hij zal zijn werk hebben aanbevolen, zijn ideeën hebben gepropageerd.

We hebben het werk van deze grote gestalte weer eens naar voren willen brengen, omdat én de mensen hier én de historieschrijvers hem vergeten schijnen. Wat het laatste betreft, men zie maar eens naar het gedenkboek „Nederland-Curaçao", dat in zijn keurig artikel over slavernij, Petrus Claver en de groep om hem, niet schijnt te kennen.

Maar bovenal het optreden van die man was een Godsgave voor die tijd, dat hij daar stond op de kade voor die stakkers, het was het werk van God.

Mag men die weldaad zo maar vergeten? Mochten we, die niet eens even weer naar boven halen? Ook in onze tijd zijn er van die Godsgezanten!

UITSLAG VERKIEZING KAMER VAN KOOPHANDEL.

In de gisteren gehouden stemming voor een lid van de Kamer van Koophandel werden uitgebracht 298 stemmen. Van onwaarde waren 9 stemmen.

Op de Heer S. A. L. Maduro werden uitgebracht 252 stemmen, die hiermede gekozen is. Onze gelukwensen.

Verder werden uitgebracht op:

S. E. L. Maduro	6	stemmen
Em. Lopez Henriquez	4	„
Vreugdenhil	4	„
C. Winkel	4	„
J. Menge	3	„
H. Martijn	2	„
Ed. Maduro	2	„

Verder nog op 13 verschillende personen 1 stem.

ss. CRIJNSSEN.

Het ss. Crijnssen wordt a.s. Donderdagochtend om 6 uur alhier verwacht en zal Vrijdag 8 April des middags om 5 uur naar Europa vertrekken via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad en Barbados.

HOE DUUR ZOU DAT NU MOETEN KOSTEN?

Hoe duur zou dat nu moeten kosten? Dit is de vraag, die een koopman zich zou moeten stellen, als hij zijn waren te koop gaat aanbieden.

Met zegt, dat het dikwijls niet gebeurd, dat een koopman bij zich zelf slechts denkt: „Ik zie er voor te krijgen, wat ik er voor krijgen kan. Ik wil alleen rekening houden met de mensen, die ik voor me krijg, is het een arme, dan vraag ik weinig, is het een rijke, dan vraag ik veel."

Dat medelijden met de armen zal iedereen prijzen, doch die redenering alleen is dat verantwoord bij prijsbepaling? Wat maken die economie leerboeken zich dan toch druk, als prijsbepaling zo een gemakkelijke kwestie is. Al die bladzijden daarover neergeschreven en dat zijn er wat, kunnen we er wel uitscheuren. Dat zou meteen heel welkom zijn voor hen, die zich op een examen over die stof moeten voor bereiden.

Laten we toch eens zien, wat ze daar over geven, wat als maatstaf voor de prijs wordt opgegeven, hoe we kunnen bepalen, wat iets moet kosten.

Men onderscheidt vooreerst marktprijs of groothandelprijs; klein of winkelprijs en ten derde ook nog wettelijke prijs, de prijs, die soms voor sommige artikelen moest worden vastgesteld, daar men te hoge prijzen vroeg.

Het is duidelijk, dat zoals we de zaak hier voorstellen, we willen spreken over winkelprijs. Prijs zegt men, is de waarde van het voorwerp, het artikel in geld weergegeven. Nu blijkt ook direct het onderscheid tussen prijs en winst. In de prijs zit de winst. Maar het recht op winst kan zo opgeschroefd worden, dat de prijs er aanmerkelijk door stijgt.

Dat men voor een schrift minder mag vragen dan voor een horloge is direct duidelijk uit de innerlijke waarde van het voorwerp, doch juist dat recht op winst, hoe hoog mag dat de prijs opvoeren?

Gaan we na, wat een winkelier doet. Hij maakt de producten niet, hij koopt ze in. Dus vooreerst mag hij het betaalde bedrag terugvragen. Daarbij komt de moeite voor vervoer, de hygienische bewaring, die een goed ingerichte winkel eist. Zijn koop- of huurgeld. Verder de kosten voor tentoonstellen, licht.

Bovendien het verkopen zelf, de nodige winkelbedienden. Heel zijn tijd. Vroeger in de primitieve tijd was er de verkoper niet altijd. De producten gingen van den boer naar den gebruiker. Nu is er de tusenschakel van de verdeler en dit is noodzakelijk voor de huidige instelling der maatschappij. De winkelier heeft bestaansrechten, heeft dus m.a.w. het recht, om voor die moeite zijn brood te eisen. In die winst moet een broodje zitten. Maar dit natuurlijk naar de aard en de grootte der zaak. Dit is de grondmaatstaf, hij moet er van kunnen leven. Aangenomen nogmaals, dat het een volwaardige zaak is. Hij heeft dus het recht zijn kosten er uit te slaan. Kosten, die we boven globaal aangaven, de winkel, de inkoop, de verdere exploitatie. Maar we zien bij dit alles meteen, dat het zelfs abstract aangenomen, al niet doenlijk is alle maatstaven op te sommen, maar dat het dus nog moeilijker is, om in dit en dat geval uit te maken, wat de juiste prijs moet zijn. Men wijst er dan ook op, dat men dit ook niet weer helemaal opnieuw telkens berekenen moet. Men kan zien naar de ondervinding en hoe hoog anderen denken, dat de prijs moet zijn, m.a. men behoeft niet zelf meer te gaan rekenen, anderen deden dat al voor ons, geheel of gedeeltelijk. Toch zullen we ons zelf toch minstens moeten kunnen verantwoorden.

De kwestie is dus niet eenvoudig, maar het is toch de eerste plicht tegenover de cliënten, dat we hen fatsoenlijk behandelen en dat is o.a. dat we hen niet te veel laten betalen.

Bovendien weet men toch ook, dat vaste prijzen welkom zijn aan Europese kopers en ook wel Curaçaose kopers.

Br.

GEEN VERGELIJKBARE GROOTHEDEN.

We horen hier op Curaçao nog al eens vergelijkingen maken tussen Curaçaose arbeiders en de arbeiders in de Oost, waar men van een paar centen daags kan leven.

Zulk een manke of liever onmogelijke vergelijking schijnt eigen te zijn aan mensen met een Indische carrière.

Zo schreef in De Tijd ir. L. J. M. Feber, dat het met de nood van Neerland nog welvarend volk nogal los loopt, als we een vergelijking maken met Javanen en andere volken in het Oosten. Deze moeten zich met minder tevreden stellen dan de armsten in Nederland. Het is volkomen juist, maar de vergelijking deugt niet geheel, omdat de ontwikkeling dezer volken niet is te vergelijken met het Nederlandse. Daarvoor en ook voor het Curaçaose bestaan er nu eenmaal dingen, die zij missen, maar die wij niet meer kunnen missen, omdat onze gehele gemeenschap daarop is ingesteld. Er zijn noodzakelijke levensbehoeften, die op de cultuur van het volk zijn gebaseerd en wier bevrediging dikwijls even nodig is als de primaire levensnoden. Want blijft die bevrediging achterwege, dan valt de arme geheel en al uit zijn maatschappij weg, dan is hij geheel een paria. Hij kan niet als de oosterling met een schamel kledingstuk volstaan, met wat rijst per dag, zonder licht leven, zonder onderwijs voor zijn kinderen. Hij moet dingen kunnen doen, die materiele waarde hebben maar op de cultuur gevestigd zijn en als hij dat kan, bezit hij volgens onze maatstaven nog geen enkele welstand.

Het schijnt daarom al te gemakkelijk gezegd door mensen ,die de levensnood der armen zelf niet aan de lijve voelen, als zij beweren, dat anderen tevreden kunnen zijn. De graad der armoede wordt niet gemeten aan gegevens die over de gehele wereld gelijk zijn, maar door de verschillen die in een en dezelfde maatschappij leven, verschillen met de levensomstandigheden van hen die werkelijk welvaart genieten, royaal kunnen leven en geen bittere zorgen kennen noch van zich zelf, noch van anderen.

In handel en wandel,
In zeggen en doen,
Wees recht voor de vuist en
Ga recht in uw schoen.

Er zijn dingen in het leven waarover men niet met anderen spreekt: blijdschap, die alleen voor ingewijden te begrijpen is, en smart, die een ander niet kan meevoelen.

Afwisseling brengt dikwijls de geest meer verkwikking dan rust.

Als gij liefde wilt in-oogsten, zaai liefde;
Als gij uw rechten wilt opeisen, volbreng dan uw plicht.

VERDACHT.

Vrouw (geagiteerd): — Ik moet m'n gouden ring ergens verloren hebben. Ik had hem vanmorgen nog aan m'n vinger en nu is hij weg.

Man (kalm): Maak je maar niet ongerust, vrouw. Ik heb daar net in de zak van m'n broek, waarin m'n beurs zat, ook je ring gevonden.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

In Barcelona heeft van wege de benarde toestand aldaar een kabinetreorganisatie plaats gehad.

In Frankrijk zijn grote stakingen uitgebroken en gedeeltelijk nog dreigende ook.

Kardinaal Innitzer is gisterenavond in Rome aangekomen om verklaring te geven aan de H. Stoel van zijn houding tegenover het Nationaal Socialisme.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de „Beurs & Nieuwsberichten."

Onder enorme belangstelling is het stoffelijk overschot van Dr. Willem Kloos op Nieuw Eik en Duinen ter aarde besteld.

De princessen Juliana en Beatrix zijn per auto naar Den Haag vertrokken.

SPORT - RUBRIEK

Officële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

10 April 1938:	A-klasse	Hollandia 1 — Jong Holland 1 (O. Corsica)
10 April 1938:	Res. A-klasse	R.C.C. 2 — Transvaal 2 (I. Dania)
17 April 1938:	A-klasse	Asiento 1 — Jong Holland 1 (H. Elfrink)
17 April 1938:	Res. A-klasse	Feijenoord 2 — Transvaal 2 (A. Ercol)
18 April 1938:	A-klasse	Hercules 1 — R.C.C. 1. (W. Hagendijk)
18 April 1938:	B-klasse	Jong Curaçao — Hilversum (O. Suarez)
24 April 1938:	A-klasse	Feijenoord 1 — S.U.B.T. 1.
24 April 1938:	Res. A-klasse	Hercules 2 — R.C.C. 2.

RIO CANARIO

10 April 1938:	Res. A-klasse	Asiento 2 — Feijenoord 2 ([illegible])
18 April 1938:	Res. A-klasse	Asiento 2 — Hollandia 2.
18 April 1938:	B-klasse	Atlantico — Be Quick
24 April 1938:	A-klasse	Asiento 1 — Transvaal 1

SCHERPENHEUVEL.

10 April 1938:	A-klasse	Scherpenheuvel 1 — S.U.B.T. 1 (A. Oehlers)
10 April 1938:	B-klasse	D.C.C. — Hilversum (E. Jansen)
17 April 1938:	A-klasse	Feijenoord 1 — Hollandia 1 (E. Jansen)
18 April 1938:	Res. A-klasse	Scherpenheuvel — S.U.B.T. 2 (Chr. Wix)
24 April 1938:	B-klasse	D.C.C. — Jong Curaçao.

De A-klasse wedstrijden beginnen om half vijf.
De andere wedstrijden beginnen om 3 uur.

Ingeschreven als werkende leden van:
Hilversum — V. Bonifacio.
Scherpenheuvel — C. Sprockel.
Transvaal — A. Kaersenhout.

Afgeschreven als lid van S.U.B.T.: J. Christian.

WEDSTRIJD-UITSLAGEN VAN ZONDAG 3 APRIL 1938.

R.C.C. — Transvaal 1	1—1
Scherpenheuvel 1 — Hercules 1	0—0
Asiento 1 — Feyenoord 1	2—2
Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2	1—
Arsenal —A tlantico	2—1
Atletico — Be Quick	0—1
Hercules Jr. — Jong Holland Jr.	1—2

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Asiento	1	0	1	0	2	2	1	1.—
Feijenoord	1	0	1	0	2	2	1	1.—
Hercules	1	0	1	0	0	0	1	1.—
R.C.C.	1	0	1	0	1	1	1	1.—
Scherpenheuvel	1	0	1	0	0	0	1	1.—
Transvaal	1	0	1	0	1	1	1	1.—
Hollandia	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Jong Holland	0	0	0	0	0	0	0	0.—
S.U.B.T.	0	0	0	0	0	0	0	0.—

Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Jong Holland 2	1	0	1	0	1	1	1	1.—
S.U.B.T. 2	1	0	1	0	1	1	1	1.—
Asiento 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Feijenoord 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Hercules 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Hollandia 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
R.C.C. 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Scherpenheuvel 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Transvaal 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Arsenal	1	1	0	0	2	1	2	2.—
Be Quick	1	1	0	0	1	0	2	2.—
D.C.C.	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Hilversum	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Jong Curaçao	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Sparta	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Atlantico	1	0	0	1	1	2	0	0.—
Atletico	1	0	0	1	0	1	0	0.—

OPGELEGDE BOETEN.

De verenigingen Be Quick en Hilversum zijn elk beboet met *f* 2.50, wegens het niet tijdig inzenden van de elftalopgaven over de maand April. (art. 8 punt 5 R.C.W.)

De verenigingen Asiento en Atlantico zijn elk beboet met *f* 1.—, wegens het niet tijdig indienen van wedstrijdformulieren. Wedstrijden 3 April 1938. (art. 9, 2de lid R.C.W.)

De vereniging Jong Holland is beboet met *f*0.50 wegens het uitkomen in de wedstrijdte g enS.U.B.T. 2, zonder grensrechter (art. 18 R.C.W.)

HET BESTUUR.

ELFTALOPGAVEN OVER DE MAAND APRIL 1938.

Arsenal 1. C. E. Sambo, J. M. de Windt, D. enham, M. F. Martina, M. A. Penha, J. E. Isebio, J. E. de Leon, R. R. Semeleer, E. G. Lopez Penha, E. V. Thielman, O. D. Lopez Penha.

Asiento 1. J. Goedzee, W. Lambij, A. de Wolf, A. Goedhart, C. Bloemendaal, J. Boon, D. Bolt, L. Opschoor, A. van Noort, Th. Boelhouwer, P. Kroon.

Asiento 2. J. Teunissen, C. den Boef, J. de Boer, H. Rigaud, J. Spruit, P. Roest, D. Dussel, H. d enHartog, ???, I. de Jong, J. Hendriks.

Atlantico 1. J. Boelein, J. Senior, O. Maduro, A. Servani, F. Martina, E. Enkel, E. Elisabeth, L. Jeanpierre, J. Dams, M. Inocente, E. Dams.

Atletico 1. J. A. Pieters, B. Kraas, J. S. G. [illegible], F. Scorrea, G. Salomon, D. [illegible] F. Scorrea, E. A. Martina.

Be Quick 1. E. Weyman, J. Thode, O. Maduro, A. van Aanholt, R. Rosina, S. Chacuto, A. Silberie, ? Pietersz, A. Janga, N. Ospacio, E. Mariano.

D.C.C. 1. J. de Windt, P. Leano, Em. Gaari, E. Marcos, O. Martel, I. Morales, J. Sillie, E. Pietersz R. Gaari, F. Angel, A. Sillie.

Feyenoord 1. S. van Dinter, M. Davelaar, J. Pieters, I. de Windt, J. M. Simon, A. Paulina, H. Garancisca, M. Hernandez, F. Jansen, J. Steenmijn, R. Bernabela.

Feyenoord 2. M. Rafael, J. Coster, C. Hellmund, W. Curiel, J. A. Rodriguez, P. Rozalem, Th. Jandroep, J. Hellmund, A. Felix, G. Tromp, B. Steenmijn.

Hercules 1. J. Pinedo, E. Lodewijk, E. Atalida, I. Nieuw, O. Hoelen, E. Laken, F. Ozenga, V. Troeman, P. Faneyten, G. Curiel, R. Jansen.

Hercules 2. A. Merkies, J. Sillie, J. Haseth, S. Crispo, R. Danchi, A. Prins, V. Janga, J. Hollander, M. Fecunda, E. Romano, J. Rojer.

Hilversum 1. A. Cato, H. Tremus, A. Francisco, E. Correa, E. Elisabeth, A. Martina, F. Mamber, P. Cato, J. Royer, P. Scorea, E. Maduro.

Hollandia 1. A. v. Rij, L. Vogel, A. v. d. Schoor, A. Beuk, W. Hagendijk, T. Koppelaar, P. Peters, G. Speld, C. v. Buuren, J. Ross, A. de Waal [illegible]

Hollandia 2. ?? Dekker, C. Kraayenveld, N. de Bruin, C. Woudenberg, F. v. d. Wijden, J. Baars, A. v. 't Hart, P. Markgraaf, A. v. Lit, G. Mensink.

Jong Curaçao 1. E. Merkies, A. de Lannoy, J. Martina, F. I. Genaro, V. V. Winklaar, C. Williams, E. Casiano, J. Ranulfo, P. de Haas, E. Josefa, E. de Windt.

Jong Holland 1. J. Scorrea, O. Troelman, M. v. d. Gen, W. Leers, A. Sentiaog, E. Leonora, R. Michael, J. Ramirez, H. Royer, J. Leonora, H. Leers.

Jong Holland 2. M. Pinedo, A. Chacuto, J. Garcia, A. Naar, O. Zalm, M. Pardo, H. La Cruz, G. Pardo, J. Brion, P. Roos, F. H. Tweeboom.

R.C.C. 1. E. Vos, I. Bouman, J. Hollander, N. Vega, J. v. Uytrecht, N. [illegible]

R.C.C. 2. E. Rodriguez, J. Ponce, R. de Windt, O. Martina, V. E. Naar, C. Lourens, L. Vos, E. Bib, J. Suarez, M. Laken, R. Adamas.

Scherpenheuvel 1. Th. Newton, E. Rosina, P. Laurens, D. Conception, B. Isenia, S. Cathalina, H.Ke lie, J. Coffie, A. Thode, J. P. Coffie, E Lucas.

Scherpenheuvel 2. A. Fingal, P. Martha, E. Bronswinkel, O. Rock, W. Croes, S. Gomez, J. Regales, L. Martines, E. Maduro, F. Ridderstaat, S. G. T. Da Costa Gomez.

Sparta 1. M. Damasco, A. Scharbaay, E. E. de Lannoy, O. Augustin, R. Scorrea, H. Francisco, A. Laurens, F. Willems, P. E. Martis, H. Sloop, M. de Lima.

S.U.B.T. 1. A. A. C. Raphaela, L. Jandroep, A. J. Maduro, H. A. Maduro, J. C. Jacob, E. Ruiz, J. Pietersz, M. de Castro, C. Bosch, E. Evertsz, J. Christian.

S.U.B.T. 2. Ch. Salcedo, W. F. Abbad, S. Scharbay, J. Cecilia, H. T. Dalhuis, E. Moesker, M. Cassimiro [illegible], E. Albers, J. v. Aanholt, V. Evertsz.

Transvaal 1. A. Rijnaard, W. Mac-Asam, M. Nahar, A. Rosale, J. Elloof, A. Naoldijk, W. Goedhart, A. Loe-Ning-Hing, A. de Koop, E. Tjon-A-Kiet, J. Sedney.

Transvaal 2. A. Putto, F. de Vries, F. Sibilo, V. Sordam, H. Jurrjens, D. Jones, V. Servet, L. Faverey, H. v. Trikt, G. Telting, L. Lieuw-Sioe.

MIJN HAND JEUKT—GOED NIEUWS.

De moderne mens lacht om „verouderde" denkbeelden, maar hoe staat het met zijn eigen bijgeloof?

VERSCHILLENDE VOORTEKENEN VOORSPELLEN EEN BELANGRIJKE GEBEURTENIS.

Men moet het noodlot niet tarten, door onder een ladder door te lopen.

Wat is eigenlijk bijgeloof? Wij laten een man der wetenschap aan het woord.

In de eigenlijke zin betekent bijgeloof: iets trachten te weten te komen of te verkrijgen, door middelen, waarvan men weet, dat zij geen bovennatuurlijke kracht bezitten; doch de mensen hebben aan allerlei verschijnselen zelf een bijgeloof verbonden, waarvan de kern heel vaak nuchter is.

Om een paar voorbeelden te geven:

Men zegt, dat het ongeluk aanbrengt, als men onder een ladder doorloopt. Eigenlijk is dit niet een kwestie van ongeluk, bedoeld als het tegenovergestelde van levensgeluk, maar hoe licht kan het niet gebeuren, dat de schilder op de ladder verf morst of de glazenwasser zijn spons laat vallen. Loopt men nu juist onder de ladder door, dan loopt men tevens kans verf of water op het hoofd te krijgen, om nog te zwijgen van de verfpot of de emmer met water.

Een even nuchtere verklaring heeft het bijgeloof: geen drie sigaretten aansteken aan één lucifer. Dit is een bijgeloof, dat wij uit de wereldoorlog hebben overgehouden. Als drie soldaten aan het front bij elkaar zaten en ze staken een lucifer aan, dan was het mogelijk, dat nummer één en twee hun sigaret tamelijk veilig konden aansteken. De vijand had echter tijd gehad om te richten, zodat als het vlammetje nog langer brandde, en de derde soldaat zijn sigaret wilde aansteken, dit heel dikwijls een bom of kogel tengevolge had, waardoor alle drie de soldaten gedood konden worden.

En zou men er zich voldoende rekenschap van geven, misschien waren er dan nog veel meer gevallen van bijgeloof op te helderen.

Dat men hierbij niet aan bovennatuurlijke krachten moet geloven, daarvoor bestaat bij de tegenwoordige generatie geen twijfel, maar hoewel zij de mensen van een vroegere generatie om hun bijgelovigheden dikwijls uitlachen, bezondigen zij zich zelf weer aan andere voorbeschikkingen. Denken wij alleen maar aan het gelukspoppetje in een auto, of het dragen van een talisman.

Om nu enkele voorbeelden van bijgeloof te geven: Daar jeukt plotseling uw hand en omdat u hiervoor geen steekhoudende verklaring kunt vinden, is het een vaststaand bewijs, dat de post u een goede tijding komt brengen, liefst met geld erbij.

Er was een vrouw, die iedere avond zorgvuldig de huiskamer veegde, zodat er de volgende dag geen stofje van de vorige dag te vinden zou zijn. Het vuil werd op het blik geveegd en weggegooid. Tot op zekere avond een vriendin haar bij deze bezigheid verrast, haar ontsteld de vuilnisblik [illegible] verklaart, dat men 's avonds [illegible] mag uitdragen, omdat men [illegible] de 't huis uitdraagt. Daar nu deze vrouw al te dikwijls meemaakte, dat haar man 's avonds nijdig naar huis kwam, veegde zij de volgende avond het stof op een hoopje onder een stoel. Dat is bijgeloof, dat nergens door is goed te praten, want toen diezelfde avond de man, die in een goede stemming thuis kwam, het stof onder de stoel ontdekte, raakte hij dadelijk uit zijn humeur.

Hebt U wel eens gehoord, dat men tussen Kerstmis en Nieuwjaar de was niet mag doen, of men moet frivool genoeg zijn, om het op zijn verantwoording te durven nemen, dat er het volgend jaar een sterfgeval in huis zal zijn.

Hebt U dit nooit gehoord? Vraag het dan maar eens aan de huisvrouwen, zij zullen met ontzetting het verzoek om in die tijd iets te wassen, afwijzen.

Onaangenaam is het, als men des morgens met zijn linkerbeen uit bed is gestapt en er kruist dan een zwarte kat uw weg en als dan, om het ongeluk vol te maken, nog een oude vrouw volgt.

Er zijn een massa voortekens voor onaangenaamheden, die wij zullen ondervinden.

Als de schaar uit de hand van een vrouw valt en in de grond rechtop blijft staan, dan moet zij onmiddellijk ophouden met haar naaiwerk, omdat er bezoek onderweg is, waarvoor maatregelen voor de ontvangst moeten worden getroffen. Verstandig is het, om alvast koffie te zetten. Valt echter, voordat het water op staat het lucifersdoosje op de grond, met de lucifers er uit, dan brengt het bezoek slechte tijding of onaangenaamheden en doet zij verstandiger de lichten uit te draaien en zich niet thuis te houden.

Het grootste ongeluk is echter het breken van een spiegel. De scherven trekken zeven jaar lang het ongeluk aan. Trouwens de spiegel eist veel voorzichtigheid! Het is gevaarlijk 's nachts en bij lamplicht zichzelf in de spiegel te bekijken.

Steeds hebben de bijgelovigen de hoop, [illegible] gevolgtrekkingen uit de voortekens maken, de aangekondigde onaangename gebeurtenissen uit de weg kunnen gaan. Wie veel tijd heeft, zal, als een zwarte kat zijn pad heeft gekruisd, teruggaan en die dag in bed blijven.

De hotelhouder, die rekening houdt met het bijgeloof van zijn gasten zal het cijfer 13 bij het nummeren van zijn kamers overslaan, evenals geen enkele gastvrouw met dertien mensen aan tafel zal gaan.

Welke zeeman zou op een Vrijdag zijn schip het zeegat uitsturen? Behalve dan de K.N.S.M. En als deze Vrijdag dan nog op de dertiende van de maand valt, dan weet hij met zekerheid dat het schip op de eerste rots en de beste te pletter zal slaan.

Het bijgeloof beheerst ons dagelijks leven; het is merkwaardigerwijze juist bij de moderne mensen te vinden. Voor artisten is het een middel om zich te concentreren. Als een jonge sportsman, die van zijn kunnen overtuigd is, zich met bijgeloof heeft afgegeven, dan kan ons dat bevreemden, maar eigenlijk is het hier niets anders dan een poging, het unnen door het geluk een handje te laten helpen.

De talisman van den automobilist is niets anders dan bijgeloof. Als een vlieger voor iedere start driemaal langzaam om zijn vliegmachine heenloopt, dan is dat óók bijgeloof, dat echter in zoverre een wezenlijke ondergrond heeft, omdat [illegible] ceremonie tenminste over de [illegible] toestand van de machine een goed beeld kan vormen en misschien iets ontdekt, dat dringend herziening behoeft.

Het pessimisme [illegible] nevel, die enkel in de laagte kan zweven. Hoger boven de wolken van aardse kennis, in het licht der waarheid, door God geopenbaard, straalt eeuwig optimisme.

Zich voegen naar Gods Wil, —
Op Zijn Voorzienigheid vertrouwen,
Zeer goed. Maar zit daarbij niet stil,
Ook handen uit de mouwen.

Voor mede-lijden heeft de natuur velen een talent gegeven,
Voor mede-verblijden slechts weinigen.

Met een muizenval vangt men geen tijger.

De mens is op zijn best, als hij zijn diepste kan geven.

Wat hoon of wat hulde de wereld u biedt;
Het loven en laken verandert u niet.

De eerste plicht van het geluk is, het leed van anderen te eerbiedigen.

Er zijn mensen wier enige regelmatigheid hierin bestaat, dat zij regelmatig alles in de war sturen.

Zorg er voor, dat de kleine zorgen van het leven u niet klein maken.